

**СИНТЕЗА НА 3,8-ДИЦИКЛОХЕКСИЛ-1,2-ДИАЗО-ХИНОК-
САЛИНО-(2',3'-5,6)-ЦИКЛООКТАТРИЕН**

В. Кирова, И. Јанев и М. Јанчевска-Николовска

Хемиски факултет, Универзитет „Кирил и Методиј“ — Скопје

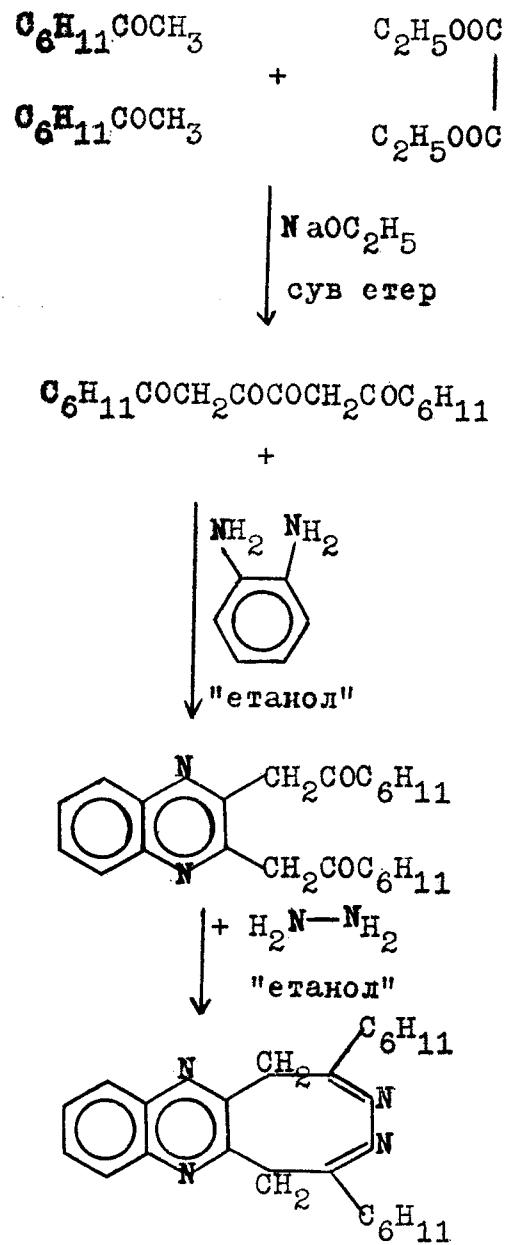
Со Claisen-ова естерска кондензациона метода синтетизиран е 1,6-дициклохексил-1,3,4,6-хексантетрон. Од еквимоларни количини на 1,6-дициклохексил-1,3,4,6-хексантетрон и о-фенилендиамин со неколкучасовно загревање на водена бања во средина на апсолутен етанол е синтетизиран 2,3-дициклохексилацил-хиноксалин. Синтезата на диазо-циклооктатриенскиот дериват е извршена при реакција на хиноскалинскиот дериват и вишок на хидразин хидрат, со неколкучасовно загревање на водена бања во средина на апсолутен етанол. Идентификацијата на синтетизираните соединенија е извршена со инфрацрвени спектри.

Синтезата на 1,6-дициклохексил-1,3,4,6-хексантетрон е извршена со Claisen-ова естерска кондензациона метода (1—8), од два мола на циклохексил-метил кетон и еден мол диетилоксалат во присуство на натриум етилат како кондензационо средство, во средина на апсолутен етер.

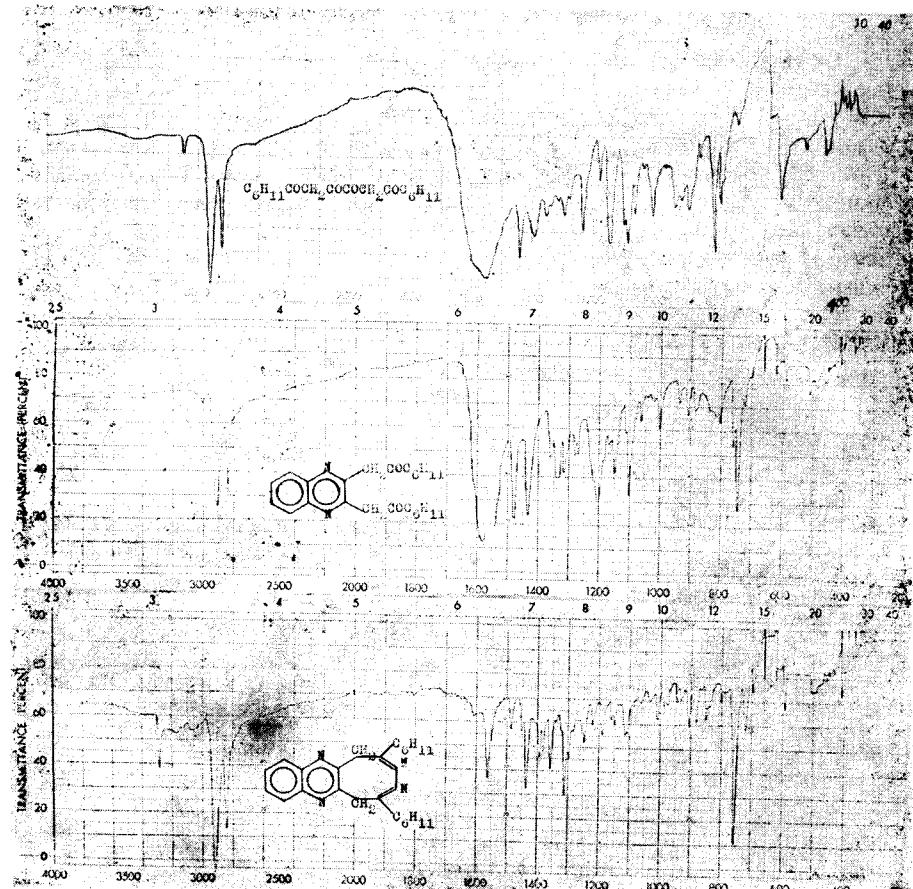
Од еквимоларни количини на 1,6-дициклохексил-1,3,4,6-хексантетрон и о-фенилендиамин е синтетизиран 2,3-дициклохексилацил-хиноксалин (3,5—13).

Синтезата на 3,8-дициклохексил-1,2-диазо-хиноксалино-(2',3'-5,6)-циклооктатриен е извршена при реакција на 2,3-дициклохексилацил-хиноксалин и вишок на хидразин хидрат (10—13). (слика 1).

Снимени се инфрацрвените спектри на трите синтетизирани соединенија и може да се види како постепено исчезнуваат лентите на валентните вибрации на хелатизираните карбонилни групи од околу, 1550 cm^{-1} (прилог на спектри). Во инфрацрвениот спектар на 1,6-дициклохексил-1,3,4,6-хексантетрон постои доста интензивна и широка лента на 1550 cm^{-1} , која што може да се асигнира како валентна вибрација на карбонилните групи од хелатните прстени, образувани од диенолните форми на 1,6-дициклохексил-1,3,4,6-хексантетронот со помош на внатрешномолекуларни водородни врски.

Слика 1

Во инфрацрвениот спектар на 2,3-дициклохексилсилазил-хиноксалин, таа лента станува посебно интензивна, затоа што, α -кето групите од тетракетонот се кондензирали. Меѓутоа и овде таа лента е доста силна и широка и е на прилично ниска фреквенција што говори за диенолна и хелатна структура на ова соединение.

Додека во инфрацрвениот спектар на 3,8-дициклохексил-1,2-диазо-хиноксалино-(2',3'-5,6)-циклооктатриен, погоре споменатите ленти исчезнуваат, значи, при реакцијата на хиноксалинскиот дериват и хидразин настанива циклизациона реакција.

Присуството на слабо интензивните ленти на фреквенција од 3300—3150 cm^{-1} во спектарот на 3,8-дициклохексил-1,2-диазо-хиноксалино-(2',3'-5,6)-циклооктатриен, укажува на тоа дека при реакцијата на хиноксалинскиот дериват со хидразин е можна и нециклизациска реакција при што се добива дихидразон.

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЕН ДЕЛ

Синтеза на 3,8-дициклохексил-1,2-диазо-хиноксалино-(2',3'-5,6)-циклооктатриен — Синтезата на тетракетонот и хиноскалинскиот дериват е извршена по литературните податоци (3), додека синтезата на диазо-циклоокавриенскиот дериват е извршена од определено количество на хиноксалинскиот дериват на 1,6-дициклохексил-1,3,4,6-хексантетронот и вишок на хидразин хидрат. Реакционата смеса се загрева неколку часа на водена бања во средина на апсолутен етанол. По ладењето и кристализацијата се добиваат жолти игличести кристали со точка на топење 130°C.

Инфрацрвените спектри се снимени на спектрофотометар ПЕРКИН-ЕЛМЕР М 521, во подрачјето од 4000—250 cm^{-1} , по методата на пресувани таблетки од калиум бромид.

ЛИТЕРАТУРА

1. L. Claisen, N. Stylos, Ber., 21 (1888) 1141.
2. E. Bromme, L. Claisen, Ber., 21 (1888) 1134.
3. M. Лазаревик, М. Јанчевска, Ј. Јанчулев, Год. зборник на ПМФ, Скопје, 21 (1971) 47.
4. И. Јанев, М. Јанчевска (припремено за печат).
5. B. Gašpert, S Chyczy, Arhiv kem., 26, 101 (1954).
6. P. Keglević, M. Malnar, T. Tomljenović, Arhiv kem., 26, 2, 67 (1954).
7. M. Lačan, V. Rapić, Croat. chem. acta, 41, 42 (1970).
8. V. Kirova, I. Janev, M. Jančevska-Nikolovska, V Jugoslovenski sastanak studenata čiste i primjene hemije sa međunarodnim učešćem, Novi Sad 1976.
9. И. Јанев, М. Јанчевска, VI Советување на хемичарите и технолозите на Македонија, 1977 (припремено за печат).
10. И. Јанев, Л. Јовавска, М. Јанчевска, Ј. Јанчулев, Год. зборник на ПМФ, Скопје, 25/26 (1975/76) 205.
11. И. Јанев, М. Јанчевска, Ј. Јанчулев, МАНУ, Скопје 1977 (во печат).
12. И. Јанев, М. Јанчевска, МАНУ, Скопје 1977 (во печат).
13. N. L. Allingevri G. A. Youngdale, J. Org. Chem., 25, 1509—11 (1960).

ABSTRACT

SYNTHESIS OF 3,8-DICYCLOHEXYL-DIAZA-5,6-QUINOCALINO-(2',3'-5,6)-CYCLOOCTATRIENE

V. Kirova, I. Janev and M. Jančevska-Nikolovska

Faculty of Chemistry, University „Kiril and Metodij“ Skopje

Using Claisens method of esteric condensation 1,6-dicyclohexyl-1,3,4,6-hexantetron has been synthetised. In a few hours heating in a water-bath, 2,3-dicyclohexylacyl-quinoxaline has been obtained from equimolar quantites of 1,6-dicyclohexyl-1,3,4,6-hexantetron and from o-phenylenediamin in absolute ethanole. The synthesis of diaza-cyclooctatriene derivate was made in the course of reacion of quinoxaline derivate together with the surpluss of hydrazine hydrate in absolute ethanole, by a few hours heating in a water-bath. Identification of synthetised compounds was done by infrared spectra as well.